

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK

Pasarét, 2012. január 8.
(vasárnap)

Horváth Géza

KEGYELMET KAPOTT

Lekció: 1Mózes 6,5-12

Alapige: 1Mózes 6,8

De Nóé kegyelmet talált az Úr előtt.

Imádkozzunk!

Hálaadással köszönjük neked, mennyei Édesatyánk ezt a csendes reggelt, amelyre felébresztettél bennünket. Köszönjük, hogy az éjszakában is őriztél, ha pihenhattunk.

Áldunk, hogy ünnepet szentelhetünk, hiszen ünnep az, amikor a gyülekezet összesereglik és a te házádban együtt dicsérhet és magasztalhat téged.

Köszönjük ezeket az énekeket, amelyben megvallottuk, hogy csak a te kegyelmedből élhetünk és kérhetjük bűnbánattal már az istentisztelet elején, hogy Úr Isten kérlek, kegyelmezz nékem és kegyelmedből könyörülj rajtam!

Azt kérjük, Urunk, hogy hajolj le hozzánk, ölelj át bennünket, közben ne ránk nézz Urunk, hanem a te egyetlen Fiadra, az Úr Jézus Krisztusra, aki által és akiért bennünket igaznak nyilvánítasz és igaznak fogadsz el.

Köszönjük, Urunk, a megváltás csodáját, amiről énekelhattunk. Köszönjük, hogy az embernek felajánlottad, hogy nem kell elvesznie a bűn miatt, hanem a te egyszülött Fiadat adtad, hogy aki hisz Óbenne, az ne vesszen el, hanem örök élete legyen.

Köszönjük, hogy ezt hirdetik sok-sok helyen ma, és kérünk is minden helyért, ahol megszólal a te drága igéd, Urunk, a kijelentés, hadd legyen üzenetté, élővé, hatóvá a te igéd igehirdetők és igehallgatók számára is.

Miközben hangzik az ige, cselekedd Szentlelkeddel, végtelen érdemeddel, hogy új életben járjunk, és a porból felkeljünk. Tisztogasd meg a szívünket, hogy tisztaságod lássuk lélekben és igazságban.

Ezért könyörülj rajtunk ma is, Urunk, és add, hogy ne csak körülöttünk, hanem bennünk is csend legyen, és ebben a csendben a te szelíd és halk hangodat halljuk meg.

Ámen.

Igehirdetés

Ha Isten éltet bennünket, akkor holnaptól kezdve öt estén keresztül összegyülekezünk itt – remélhetőleg minél többen – közös imádságra, és előtte igeszolgá-

KEGYELMET KAPOTT

---

lat fog elhangzani. Ezeknek az igemagyarázatoknak az összefoglaló címe: Sola gratia, ami a reformációnak a Szentírásból megértett egyik igazsága, mely magyarra fordítva azt jelenti: Egyedül kegyelemből.

Ha a négy reformátori igazságot egyetlen mondatban kellene összefoglalni, az a mondat így hangzana: Egyedül a Szentírásból tudjuk meg, hogy egyedül Krisztus érdeméért, és egyedül kegyelemből van üdvösségünk, és ezt egyedül hit által ragadhatjuk meg. Egyedül a Szentírás, egyedül Krisztus, egyedül kegyelemből és egyedül hit által.

Ezek közül az igazságok közül az elmúlt esztendőben az imahéten a Sola fide – egyedül hit által reformátori igazságát néztük meg, és ha Isten éltet bennünket, akkor egész héten keresztül a Sola gratia – egyedül a kegyelem az, ami a mi üdvösségünk alapja. Egyedül kegyelemből kaphatnak üdvösséget, az örök életet.

Mivel a napokban a Nóé történetét olvassuk bibliaolvasó kalauzunk szerint, ezért Isten azt adta, hogy ez a mondat álljon most előttünk az igehirdetés alapigéjeként: „De Nóé kegyelmet talált az Úr előtt.” A Bibliában itt fordul elő először ez a szó: kegyelem. Egyébként a Bibliában több mint százhatvan esetben fordul elő ez a szó.

Ezt nézzük meg a mai napon, hogy Nóé kegyelmet talált Isten előtt, így és ezért menekült meg Nóé. De hiszem, hogy nemcsak az özönvíz elől menekült meg Nóé, mert ez kevés lett volna, ha csak a földi életre van reménysége, hanem megmenekült a kárhozattól is, az ítélettől is, mert Isten kegyelmesen lehajolt hozzá, és igaznak nyilvánította őt.

* * * * *

Azt olvassuk az igében, hogy Nóé korában megsokasodtak az emberek, elszaporodtak a földön, és ezzel együtt egyenes arányosan megnövekedett és elszaporodott a bűn is. Mielőtt Isten megbünteti az embervilágot, és mielőtt Isten kimondja ezt a szót, ami talán sokaknak megdöbbenő lehet: eltörlöm az embert, eltörlöm az egész földet, embereket, állatokat, özönvizet bocsátok a földre, és az özönvíz mindent el fog borítani, az előtt jó, ha figyelünk arra, hogy mielőtt Isten büntetett volna, azt mondja a Szentírás: volt mit megbüntetni. Mert Isten nem büntet soha úgy, hogy nincs mit megbüntetni.

Először azt olvassuk: megsokasult az ember és megsokasult az ember gonoszsága a földön. Mielőtt az özönvíz elborítaná a földet, az előtt a bűn borította el, a gonoszság, az istentelenség borította el a földet, és az ember szívének, elméjének gondolata és az egész tevékenysége szüntelenül csak gonosz.

Félelmes kor lehetett az, de félelmes kor ez a mai korunk is, ahol a gonoszsággal éppen így lehet ma is találkozni.

Isten tehát „bánkódott szívében”. Jézus úgy beszél erről a korról a Máté 24. fejezetében, – amikor az Ő visszajövele kapcsán megemlíti Nóé korát – hogy úgy lesz, mint a Nóé napjaiban: Az emberek ettek, ittak, házasodtak és nem sejtettek semmit az eljövendő büntetésből.

Arra gondoltam, hogy vajon a ma emberét hogyan jellemezné Jézus? Vajon ha ma kellene összefoglalni az emberiségnek vagy akár csak a mi szűk körünyeztünknek a lelki életét, akkor hogyan értékelné azt az Úr Jézus Krisztus? Lehet, hogy ilyeneket mondana: szórakoznak, vásárolnak, dolgoznak, gyereket nevelnek, sportolnak, nyaralnak – nem rossz ez, mondhatná valaki, de olyan megdöbbenő,

hogy a Máté 24-ben Jézus sem azt ítéli el, hogy ettek, ittak, házasodtak... Azért, mert egyrészt az evés és ivás testi szükséglet, másrészt pedig, hogy házasodnak, erre maga Isten biztatta őket: szaporodjatok és sokasodjatok. Ennek feltétele az, hogy házasságok jöjjenek létre. Nem ezt ítéli el az Úr Jézus Krisztus.

Mit ítél el? Azt, hogy csak ezt csinálták. Csak ezzel voltak elfoglalva. Nem vettek észre semmit, ami körülöttük történik. Nem vettek észre semmit Isten igazságából, szentségéből. Nem vettek észre semmit abból, hogy a bűnnek van büntetése és Isten számon kérő, igazságos Isten.

A Szentírás egésze azt tanítja, hogy ezek az emberek csak testi életet akartak élni. Nem törődtek a mennyeiekkel csak a földiekkel, nem törődtek a lelkiekkel csak a testiekkel. Ma is nagyon sok ember erre van beállva. Csak a testünk létezik, egyszer élünk, együnk, igyunk, holnap úgyis meghalunk. Élvezzük ki az életet. Mindent, ami belefér. És nem törődünk azzal, hogy mi lesz azután. Nem törődünk azzal, hogy mi történik velünk a halálunk után, amikor Isten lezárja a földi életünket.

Nem olyan régen így mondta egyszer valaki: ő Isten nélkül is boldog ebben a földi életben. Megdöbentő dolog. Ebben a földi életben rendezettek a körülményei, minden jó körülötte – csak egy dologgal nem törődik az ember: mi lesz akkor, ha ez a földi élet lejár? Mi lesz akkor, ha a földi élet végetér. Hogyan állok meg akkor az ítélőszék előtt? Mert azt mondja az ige: elvégzett dolog, hogy az emberek egyszer meghaljanak, azután az ítélet. Néhány üzenetet szeretnék továbbadni ebből az igéből.

- Az első, ami nekem fontos lett, amikor elolvastam ezt a mondatot: „De Nóé kegyelmet talált az Úr előtt.” Feltettem ezt a kérdést, amit bizonyára nagyon sokan feltesznek: miért pont Nóé? Hiszen azt olvassuk, hogy az egész emberiség gonosz volt. Nóé sem büntetlenül született, neki is megvoltak a maga „húzásai”. Nóé sem volt kivétel, mert: „minden test vétkezett, minden fej beteg” – mondja később a próféta.

Az egész Szentírásból tudjuk, hogy a bűn az ember egészségét tönkretette. A bűn az ember egész világát szétroncsolta. Nóé sem volt külön, és mégis azt olvassuk: Nóé kegyelmet talált Isten előtt.

A bűn következtében az Istenhez való viszony megváltozott, a kapcsolat megszakadt, az üdvösség útja lezáródott minden ember számára, és az ember elindult a kárhozat útján. Ettől kezdve csak vétkezni és szaporítani tudja a bűnt – ahogy a Káténk tanítása is mondja. De Nóé kegyelmet talált, és ez a kegyelem mindent megelőz az ember életében. (Ez fontos bibliai tanítás, majd a héten biztosan fogjuk többször is hallani, hogy a kegyelem az mindent megelőző kegyelem.)

Nóé tehát nem azért kapott kegyelmet, mert ő igaz volt, hanem azért lehetett igaz, mert kegyelmet kapott. Azt mondja a Szentírás, hogy nem azért részesült kegyelemben, mert Istennel járt, hanem azért járhatott Istennel, mert kegyelmet kapott. Nem azért kapott kegyelmet, mert tökéletes volt, hanem fordítva: azért volt tökéletes, mert kegyelmet kapott. Mielőtt Nóéről olvasnánk, azelőtt Istenről olvassunk, és *utána jön* az, hogy Nóé igaz volt, Istennel járt és tökéletes volt. Először az: Isten megkegyelmezett neki.

Miért kapott Nóé kegyelmet? Azért, mert Istennek jogában áll annak kegyelmezni, akinek akar és könyörölni azon, akin akar. Isten nyilvánítja a bűnt bűnnek,

és Isten nyilváníthatja az embert is igaznak. És Nóét igaznak nyilvánítja. Értjük, hogy csak egyetlen esélye van az embernek? Ha Isten kegyelmet ad neki.

Az Ószövetségben a kegyelem azt jelenti: jóságosan lehajolni a kisebbhez, segítséget nyújtani neki. A nagyobb lehajol a kisebbhez és segítséget nyújt neki valamiben, amiben segítségre szorul, és amit önmaga nem tudna megoldani. Ez a kegyelem. Tehetetlen vagyok, a bűn tehetetlenné tett minden jóra. Arra is tehetetlenné tett, hogy keressem az Istent. De a kegyelem az, hogy Isten ennek ellenére, hogy én ilyen vagyok, lehajol hozzám.

Ugyanis, amikor Isten kegyelmet gyakorol az emberrel, akkor az ember helyzete, Isten előtti jogállása teljesen közömbös. Könnyörül, akin könnyörül és kegyelmez, annak, akinek kegyelmez. Így hajol le Isten jóságosan Nóéhoz. Ez a kegyelem.

Így hajol le Ábrahámhoz. Így keresi meg Pál apostolt a damaszkuszi úton: miért üldözik engem? Erről, Isten kegyelméről Pál olyan szépen vall később. Így hajol le sokakhoz. Így hajol le többek között Máriához is, amikor azt mondja neki: „Ne félj, Mária, mert kegyelmet találtál az Isten előtt.” Az olvassuk, hogy Mária, aki nemes feladatot kap Istentől, először kegyelmet kell, hogy kapjon.

Miért pont Nóénak, miért pont Pálnak, miért pont Máriának? — sorolhatnám ezt a mai napig. Miért pont rajtam könnyörültél, Uram? — Nem tudjuk. Nem voltak különbek, hanem azért, mert Isten így döntött. Nem ismerjük a Szentírásból Isten aláhajló kegyelmének szempontjait. Egyet tudunk: hatalmában áll és joga van hozzá.

A Római levél 11. részében így olvasunk erről: Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az Ő ítéletei, és milyen kikutathatlanok az Ő útjai! Bizony tőle, általa és érte van minden.

- A második, amiről ez az ige szól hozzánk: ez a kegyelem Istennek mindent megelőző döntése az életünkre nézve. Mire tanít ez bennünket? Arra, hogy soha, senki, semmikor Istennek egyetlen döntését sem kérdőjelezheti meg. Ezt a Szentírás világosan tanítja nekünk. Ha megkérdőjelezi, akkor ott nagy baj van. Ott nincs hit, nincs bizalom, nincs szeretet Isten iránt.

Ezt úgy mondja egyik helyen az ige Dániel könyvében: „Nincs, aki az Ő kezét megfoghatná, és azt mondhatná: mit cselekedtél?” Jeremiás könyvében és az Újszövetségben is úgy olvassuk, hogy az „agyagnak nincs joga beleszólni, hogy a fazekas őt hogyan, miért, mikor, mire formálja.” Ez nagy tanítása Isten igéjének, hogy nem szállhatunk perbe Istennel. Nem kérdőjelezhetjük meg az Ő döntéseit, pedig hányan megkérdőjelezi és az Ő akaratában felelősségre vonják Őt, hogy mit, mikor miért cselekszik, vagy éppen miért nem. Így halljuk a környezetünkben: hogy engedheti meg Isten?! És jönnek a különféle variációk. Hogy engedheti meg Isten: hogy betegség legyen, a gyermekek éhen haljanak, hogy háború legyen, hogy az Övéi is bajba jussanak, nehéz utakat járjanak, szenvedések vagy próbák között vergődjenek.

Egyszer egy ilyen mondatot is hallottam egy családtól, ahol nagyon sok baj volt, gyógyíthatatlan betegség, gyermekekkel problémák voltak. És akkor valaki felsóhajtott így: ezt érdemeljük a Jóistentől? Így szeret bennünket? Ezt is hallottam: „azt bünteti, kit szeret”. Ennyire ne szeressen! — Mi ez? Ez az Isten előtti szemtelenség. Ki vagy te, ó ember? Hogy szólhat bele az ember? Kik vagyunk mi, hogy Istent felelősségre vonjuk?

Nóé kegyelmet talált Isten előtt. Nóé története nem is vele kezdődik. Csak később olvasunk arról, hogy Nóé ki volt. Ez volt, így járt, tökéletes volt, igaz ember volt. Nóé története nem vele, hanem Istennel kezdődik. Azzal az Istennel, akiről azt mondja a Szentírás, hogy látta, megsokasult az ember gonoszsága a földön. Arról az Istenről beszél, aki bánkódott az Ő szívében — értjük ennek a szónak a jelentését? Mint amikor bennünket bánt valami. Istent bántotta az, ami a földön történik, az emberi gonoszság, az emberek viselkedése, és bánkódott az Ő szívében. Ezzel kezdődik Nóé története, hogy Isten látott mindent.

Isten nemcsak a bűnt látja a földön. Gyermekkoromban tanultam aranymondásként és ezeket az igéket az ember sosem felejt el: 2Mózes könyvében, amikor Izráel népe az egyiptomi fogságban van, Isten elhívja Mózeset és azt mondja neki: „Látván láttam az én népem nyomorúságát. Kiáltásuk felhatolt elémbé. Le is szállok, hogy megszabadítsam őket.”

Én ezt az igét az özönvíz története mellé tettem. Látta Isten, hogy az ember gonoszsága megsokasult, de ugyanakkor azt is látta Isten a Mózes könyve szerint, hogy az embernek szabadulásra van szüksége. És nemcsak büntetést adó Istenről beszél nekünk a Szentírás, aki igazságos és jogosan ítél, hanem szabadító Istenről, aki észreveszi népének a vergődését. Észreveszi a csapdát, amibe belekerült, és azt mondja: leszállok, aláhajlok. Ez a kegyelem. Leszállok, aláhajlok azért, hogy megszabadítsam őket, mert láttam az ő nyomorúságukat.

Eppen ezért Istenről úgy beszél a Szentírás nekünk: bánkódik, tervez, öl és elevenít, kegyelmez, ítél és szabadít. Ezért Isten elé csak alázattal, félelemmel, tisztelettel, hódolattal és dicsőítéssel állhat az ember.

Így értjük meg azt, hogy a Sátán vádja az volt, hogy az ember csak addig félt az Istent, amíg neki jókat ad. Jób történetében azt mondja a Sátán: persze, azért fél téged, mert mindennel elhalmoztad, megáldottad. De ha ez elvétetik tőle... Tudjuk, hogy Jób hogyan gondolkodott. Felesége is rá akarja venni, hogy most már Istent megtagadhatod, mert elvett tőled dolgokat. És akkor azt mondja Jób: „Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve!”

Mit ért meg Jób? Azt, hogy az Úr előtt való igazságom egyet jelent: dicséret, dicsőség, tisztesség és hálaadás illeti meg az Istent. Jób, mintha tudná azt a csodálatos éneket: Mind jó, amit Isten tészén, szent az Ő akartja. Istent döntésében senki nem befolyásolhatja. Szabadon dönt, úgy, ahogy akar. Lehet kérni, hogyan döntsön, lehet bizonyos helyzetekben imádkozni, mint ahogy Sodománál vagy Ninivénél olvastuk. Isten szabad a döntésében, de senki nem bírálhatja felül, senki nem kritizálhatja. Az embernek egyetlen dolga van Isten előtt: mélyen meghajolni. „Mélyen meghajlok ím színed előtt. Önts ki kegyelmedet, tölts ki erőd.”

Mit jelent a mindent megelőző kegyelem? A Római levél magyarázza meg ezt nekünk bővebben. A kegyelem megelőzi például a cselekedetet. Nincs tehát érdemszerző cselekedet.

Jákób és Ézsau példáját hozza az ige a Róma 9. részben, ahol azt olvassuk: még meg sem születtek, semmit nem tettek, és Isten elhatározta Jákób sorsát, mit akar Jákóbbal és Jákóban keresztül. Nem azért történt, ami történt, mert Jákób szerényebb ember volt, meg szelídebb, meg aranyos, meg ilyen, olyan; Ézsau meg durva ember volt, vadász... Azért történt, mert Isten döntött még születésük előtt. Elhatározta, hogy megkegyelmez Jákóbnak.

Ezért nem cselekedeteink miatt menekülünk meg, mondja az ige, mert aki fáradzik, az fizetséget, jutalmat kap, de Isten nem tartozik nekünk. Éppen ezért, amit ad nekünk, mindent megelőzően adja, hogy ingyen és ajándék legyen. Miután Nóé kegyelmet kapott, ez a kegyelem meghatározza a cselekedeteit. Nem úgy van, hogy cselekedetért kegyelem, hanem úgy, hogy a kegyelem meghatározza az ő életvitelét, cselekedeteit is. Ezért Istennel járt.

Mire tette készsé és képessé őt a kegyelem? Arra, hogy egy istentelen korban istenes életet éljen. Egy olyan korban, ahol a norma a hazugság, ő igazat mond. Egy olyan korban, ahol a norma az elfogadott csalás, ő becsületes legyen. Egy olyan korban, ahol elfogadott a tisztátalanság és a paráznság, ő tisztán tartsa Istentől kapott edényét. Erre tette őt készsé és képessé Isten kegyelme. Ezért járt Istennel.

- Olyan szép ez a kifejezés: Nóé Istennel járt. Ez azt jelenti: lépést tartani valakivel. Egymás mellett menni. Kivel tartott Nóé lépést? Istennel.

A bűnös ember kivel és mivel tart lépést? Ilyenek vannak a környezetünkben: lépést kell tartani a korrallal, a korszellemmel, a szomszédokkal, mert ha nekik Audi-juk van, akkor nekünk is az kell, hogy legyen. Ha ők két méteres kerítést csinálnak, akkor mi két méter tíz centit, mert lépést kell tartani... Lépést kell tartani a divattal, lépést kell tartani a tudománnyal, a technikai vívmányokkal. Ki kell cserélni új és új technikai eszközökre a már elavult eszközeinket. Lépést kell tartani... A kérdés az: lépést akarunk-e tartani az Úrral? Nóé Istennel akart lépést tartani.

Az ő története intsen bennünket arra, hogy látjuk: lehet egy olyan korban is istenfélő életet élni, ahol mindenki az ellenkezőjét csinálja. Lehet nem a többség akaratára, döntésére, elvárására szerint élni. Lehet úgy élni egy embernek, hogy nem érdekli, ki mit szól hozzá. Megdicsérik-e ezért vagy kinevetnek. Nem foglalkozom vele.

Nóé azt mondta: nem veletek akarok lépést tartani, hanem az Istennel.

Amiről a Római levél beszél nekünk, hogy az üdvösség nem a törvényből van. Nem cselekedetekért, mert kegyelemből. Különösen a zsidóknak volt nagyon fontos az, és ezért foglalkozik Pál a Római levélben ezzel. Leszögezi az apostol: a kegyelem megelőzi a törvényt az életünkben. Nagyobb, mint a törvény. Erre mondok egy példát, hogy megértsük, miről van szó.

A gazdag ifjú odafut Jézushoz egyszer: Jó Mester, mit cselekedjem, hogy az örök életet elnyerjem? Jézus azt mondja: tudod a parancsolatokat. Ó, hát mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva. És történik egy megdöbbentő dolog. Azt mondja Jézus: eredj, add el mindenedet, és kincsed lesz a mennyben. És a gazdag Ifjú elmegy szomorúan. A tanítványok meg vannak döbbenve. Ma így mondanánk: meghűl a vér az ereikben. Azt mondják: akkor ki üdvözülhet, ha még ez se, aki azt mondja, hogy mindezeket megtartottam ifjúságomtól fogva? Aki megtartja a törvényt? Akkor ki üdvözülhet?

Jézus mit mond rá? Embereknél lehetetlen, de Istennél minden lehetséges.

Hogyan áll a kegyelem és a törvény egymással? Így, ahogy most felsorolom. Mit mond nekünk a törvény? A törvény azt mondta: ezt cselekedd és élsz. Mit mond a kegyelem? Élsz, és ezt cselekedd.

Mit mond a törvény? Azt mondja: szeresd az Urat, a te Istenedet. Mit mond a kegyelem? Úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta... Mit mond a törvény? Elítélem a legjobbat is — lásd gazdag ifjút. Mit tesz a kegyelem? Megmenti a legbűnösebbet is: Még ma velem leszel a Paradicsomban.

A törvény elítéli a legjobbat is, a kegyelem megmentheti a legbűnösebbet is, mint a keresztre felszögezett latort. A törvény megmutatja a bűnt (Római és Zsidókhoz írt levél). Mire mutat a törvény? A bűnre. Mire mutat a kegyelem? Az üdvösségre.

Ez a kegyelem a Biblia és Isten ígéje szerint. Holnap majd látni fogjuk, hogy a kegyelem éppen ezért csak Isten jellemzője és csak Isten tulajdonsága. Mi is gyakorolhatunk kegyelmet. A gyermek rossz fát tesz a tűzre, azt mondjuk neki: megkegyelmezek neked. Vagy a tanár azt mondja: egyes lenne, de kapsz egy kegyelem kettést. Mit jelent az emberi kegyelem? Azt, hogy a bűn büntetlen marad. De Isten úgy kegyelmes, hogy közben igazságos is. Ezért Isten, amikor kegyelmet gyakorol, akkor azt úgy teszi, hogy a bűn nem marad büntetlenül, csak nem neked kell megfizetni, hanem valaki helyetted megfizette. Ezért mondjuk: Csak Jézus Krisztus.

Erről beszél nekünk a Golgota. Erről beszél nekünk Jézus Krisztus nagypénteki tökéletes, egyszer s mindenkorra bemutatott és elvégzett áldozata. Ezért kegyelmes az Isten. Jézusért és Jézusra nézve. Nem a mi két szép szemünkért kegyelmez nekünk, hanem Krisztusért, az Ő golgotai engesztelő, helyettes áldozatáért.

Ha ember gyakorol kegyelmet, a bűn büntetlen marad. Isten csak úgy gyakorolhat kegyelmet, hogy az Ő legszentségesebb igazsága ne sérüljön, mert akkor Isten igazságtalan lenne. De nem az, hanem a mi bűneinket nem rajtunk veri le, nem bennünket ítél meg, hanem rátette az Ő egyetlen Fiára és Ő hordozta a mi bűneinket, és maga vitte fel testében keresztfára. A mi adóslevelünk éppen ezért oda van szögezve.

Boldog ember az, aki elmondhatja, amit Pál: Isten kegyelméből vagyok, ami vagyok. Mert nélküle semmi nem lennék, és sehol nem lennék. Ezért érthetetlen ez a kegyelem.

- Végül mire nevel, mire tanít bennünket, mire ösztönöz bennünket az Isten mindent megelőző, ingyen kegyelme? Alázatra, hála és arra, hogy én is könyörületes legyek. Alázatra Ő iránta, hála Ő iránta, hiszen „egész életem sem lesz elég zengnem az Ő dicséretét”, és arra, ha csak lehet ebben az életben, én is legyek az embertársaim felé könyörületes. Nem úgy, mint az az adós szolga, akinek kegyelemből elengedett a nagy tartozása, ő meg a saját szolgatársától néhány fillért akar behajtani. Add meg adósságodat... Ő kegyelmet kapott, de ezzel a kegyelemmel nem tudott élni embertársa felé.

Ösztönözzön, tanítson, neveljen bennünket Istent mindent megelőző, változhatatlan, érthetetlen kegyelme. Ahogy az ének mondja: Ó, érthetetlen kegyelem, mely rég utánam járt. Ki tévelygőn, vakon bolyongtam utamon, egyszer csak rám talált. — Mert ez a kegyelem érthetetlen.

Miért pont Nőé? Csak. Miért pont én? Csak. Miért pont te? Mert Isten így döntött. Döntésében szabad, hatalmas, igazságos, minden jogában áll neki. Ezért énekeltük: Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nekem.

Remélem figyeltük, hogy istentiszteleteink mennyire a kegyelemre épülnek. Amikor bejön a lelkipásztor, azt mondja: a mi segítségünk jöjjön az Úrtól. Vagyis: hajoljon alá a mi Urunk. Ez a kegyelem. A mi segítségünk tőle van. Azután azt mondja: kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól. Aztán elénekeltük: Úr Isten, kérlek, kegyelmezz nekem... És az igehirdetés arról szólt, hogy kegyelmet kapott Nőé. És végül az áldásban is felhangzik a kegyelem. Az Úr Jé-

KEGYELMET KAPOTT

---

zus Krisztus kegyelme legyen a mi lelkünkkel. Az Úr Jézus kegyelme, Isten szeretete, a Szentlélek közössége. — Pál apostol majdnem minden levelét így fejezi be.

Milyen jó lenne, ha nemcsak istentiszteletünket fogná közre a kegyelem, hanem az egész életünket elborítaná a kegyelem.

Egyszer valaki arról írt, hogy vonaton utazott és jobbra-balra mindenütt a víz elöntött mindent, csak a vasúti sín, a töltés maradt ki a vízből, ahol a vonat ment. Arra gondolt, ahogy a fákat nézte, hogy mindent elönt a víz, és azt kérte az Úrtól: szeretném, ha egész életemet így borítaná el, így öntené el a kegyelem.

Nóé idejében elöntötte ezt az egész világot Isten büntetése. De Isten megígérte, hogy többé nem borítja el földet vízzel. Szövetséget kötött Isten Noéval. Pál apostollal együtt valld te is: Isten hozzám való kegyelme nem lett hiábavaló.

Imádkozzunk!

Mennyei Atyánk, hálás szívvel köszönjük, hogy kegyelmed jobb az életnél. Kegyelmed jelenti számunkra az életet, és ha az életünkben nem jelenik meg a kegyelem, akkor elvesztünk és semmik vagyunk. Az élet nélküled nem élet. Csak a te jelenléted az, ami megvidámít, éltet, bátor szívet ad.

Köszönjük, hogy kegyelmezél, akinek kegyelmezél, könyörülsz, akin könyörülsz. Köszönjük, hogy szabad vagy döntésedben, Urunk, senki nem befolyásolhatja azt. Úgy cselekszel, ahogy akarsz.

Köszönjük, hogy ez a feléd vivő bizalom az, ami nekünk is hitet, reménységet ad, Urunk. Így hajthatjuk mi is a fejünket a te öledbe, és megvalljuk: megbízunk benned. Minden döntésed igaz és jó, a javunkat szolgálja.

Köszönjük, hogy szeretsz bennünket. Köszönjük, hogy Nóé kegyelmet talált, és sokan találnak kegyelmet, Urunk. Köszönjük azokat, akik kiáltanak: könyörülj rajtam! Akik valamikor kiáltottak: Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam! És akik ma is kiáltanak: könyörülj, mert semmi mást nem tudunk, az embernek semmi más lehetősége nincs, csak könyörögni, hogy szabadíts. Szabadításodra várok, Uram.

Köszönjük, hogy te aláhajoltál. Köszönjük azt a nagy aláhajlást, amely karácsonykor történt. Köszönjük azt a nagy aláhajlást, amely a Golgota keresztjéig, a poklok mélységéig hajolt alá, hogy bennünket mennyei magasságokba emelhessen.

Urunk, hálás a szívünk. Ösztönözzön ez bennünket arra, hogy legyünk feléd teljes hódolattal, teljes tisztelettel, teljes bizalommal. Inspiráljon ez bennünket arra, hogy másoknak, másokhoz könyörülettel tudjunk fordulni. Értelmes életet tudjunk élni, és legfőképpen ebben a gonosz világban is, ahol olyan sok a bűn, az erkölcstelenség, hazugság, rágalmazás, irigység, legyünk mi, mint a te szentjeid és szeretteid mint a te drága áron megváltott gyermekeid, hozzád tartozók, veled lépést tartók.

Kérünk, áldd meg életünket, szeretteinket, betegeinket. Áldd meg azokat a családokat, akik a héten temették szeretteiket. Adj nekik vigasztalást.

Kérünk, áldd meg a gyermekeket, az ifjakat, mindazokat, akik vizsgáznak ezekben a napokban. Adj nekik türelmet, szorgalmat, kitartást, jó előmenetelt, és mindent, amit most a csendes imádságban eléd tárunk, Urunk, légy kegyelmes hallani, és mindenben legyen meg a te akaratod.

Ámen.